

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۱۱/۱۳

اسحق نگارگر

بهشت آنجاست آزاری نباشد کسی را با کسی کاری نباشد

بهشت ماهیان

حوضچه ای بود ساخته شده از سنگ مرمر سفید در آن حوضچه ماهیان با آزادی تمام شنا می کردند. وقت به وقت آب حوضچه بدل می شد و جایش را به آب تازه و گوارا میداد. از غذای کمبودی احساس نمیشد؛ غذای مورد علاقه ماهیان از بالا در حوضچه فرو می ریخت و ماهیان به دلخواه هر قدر میخواستند می خوردند و خلاصه اینکه از اسباب عیش و نوش کمبودی نبود. ماهیان بشیوه خود درباره این سرزمین آزادی سرود ترانه می خواندند و حاضر نبودند بهشت خود را با جهان بدل کنند. هر روز ماهیان رسیده از بهشت ناپدید می شدند و جای خود را به ماهیان کوچک میدادند و هیچ کس نمیدانست که ماهیان ناپدید شده کجا رفته اند و چه بر سرشان آمده است. در بهشت ماهیان یک ماهی پیرو دنیا دیده هم بود که به عوالم فلسفی دست یافته بود و در راز آفرینش ماهیان فکر میکرد و میخواست بدانند که برخی ماهیان را می برد و برخی دیگر را می آرد کیست و مقصودش از این کار چیست؟ او هر کس بود بر سر نوشت این ماهیان حاکم بود و ماهیان را برای مقصودی در این جا گرد آورده بود و برای شان آب و دانه میداد.

روزی با ماهیانی که از حوضچه گرفته شده بودند و به سوی سر نوشت مجهول خود می رفتند او نیز در تورا افتاد و باد دیگران هم راه شد. ماهی پیر میدید که همه در طشتی که به مراتب کوچکتر از بهشت ماهیان بود شنا میکردند. ماهی پیر دید که طشت یک تابه بزرگ مردی خشن نشسته است و همکاریش کاردی به دست دارد و با آن شکم ماهیان را میزند و در پنتوسی که پهلوی مرد طشت تابه است قرار میدهند او هم ماهیان را در روغن جوشان می افکند و بریان میکند. ماهی پیر بیچاره آهی کشید و با خود گفت: «حالا میفهمم که مقصود از آن حوضچه که ماهیان آنرا بهشت خود میخواندند چیست. آنجا بهشت نه که در حقیقت قتلگاه ماهیان بوده است.» ماهی پیر تا همین جا فکر کرده بود که کاردی جگراو را هم درید و به اصطلاح «آنها که خبر شد خبرش باز نیامد!» انسان تا کودک است اسیر امیال کودکانه است و چون به جوانی میرسد کار است و دویدن و تپیدن برای زندگانی و وقتی به پیری رسید ضعف پیری است و دست و پنجه نرم کردن با بیماریها. حرص؛ آرزو افزون طلبی انسان را نمیگذارد که دم خوش بزند و احساس آرامش کند. به قول بیدل:

آسودگی از ما دوجهان فاصله دارد.

دُنیا آلم غفلت و عقبی غم اعمال

آزادی در هر لحظه عمر ایدیل انسان باقی می ماند و امید آزادی انسان را به جلو میراند. آیا فرزند آدم بالاخره بدان بهشت میرسد که در آن آزاری نباشد و کسی را با کسی کاری نباشد.

من نمیدانم زیرا که بعد از مرگ در عالم عقبی نیز انسان غم اعمال را دارد. شاید آزادی در آنجا نیز همان ایدیل بماند!

نگارگر ۱۳ نوامبر ۲۰۱۹ برمنگهم

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی